

זוהר חלק ג פרשת תזריע דף מט עמוד ב

המצורע מובא אל הכהן להעלותו לה'

רבי חזקיה אמר... בוא וראה במקום אחד כתוב אהרן הכהן, ובמקום אחר הכהן סתם, וזהו הקדוש ברוך הוא^[ט]. אמר רבי יצחק, והרי כתוב "נָגַע צָרַעַת פִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן", אם כן גם כאן זה הקדוש ברוך הוא, אמר לו, כן, לפי שבו תולה כל טהרה וכל קדושה, אמר לו, אם כן למה כתוב והובא, והועלה היה צריך לומר, אמר לו, ככתוב: "וְהוּבָא אֶת בְּדָיו בְּטַבְעוֹת" (שמות כז, ז), שנכנס זה בתוך זה, אף כאן והובא, שיכניסו אותו אל הכהן שיטהר אותו להחזירו בתשובה, ואז יעלו דיבוריו לפני הקדוש ברוך הוא^[כ].

הצרעת שהוא דין מתבטל על ידי הכהן איש חסד

אמר רבי יצחק כך למדנו, נגע צרעת, נגע הוא דין תקיף השורה בעולם, צרעת, סגירו, כמו שנתבאר, הסגר אור העליון, הסגר שפע טוב העליון שאינו יורד לעולם, "פִּי תִהְיֶה בְּאָדָם", באדם סתם^[כא], "וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן", זה הכהן שלמטה, שהוא נתתקן לפתוח הסגר ההוא, ולהדליק את הנרות שיהא נמצא על ידו שפע ברכות למעלה ולמטה ויברח ויסתלק נגע ההוא, ויהיה שורה אור של רחמים על הכל, ולפיכך "וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן".

זוהר חלק ג פרשת תזריע דף נ עמוד ב

הבהרות כשני עדים המעידים על טהרה

"וְאִישׁ אֹו אִשָּׁה פִּי יִהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרָם בְּהָרַת בְּהָרַת לְבַנְת". אמר רבי יוסי למדנו מראות בבהרת עזה המסובבים ומסובכים כמו סל בשרבוטיו, ובמראות דנו והתפלפלו באותן הגוונים^[כב].

אמר רבי יצחק יש מי שלמד שלש מאות טעמי הלכות בבהרת עזה, וכולם למדתי מאבי, מלבד בהרת לבנה, שבהרת אחת יכולה להיות טמא, רק עד אחד היא לטהרה, שתי בהרות, שני עדים ובודאי טהור, מכאן ולהלאה אפילו מאה כשנים ושנים כמאה, וזה למדתי מעצמי אחר כך, שכתוב: "לֹא יָקוּם עַד אֶחָד בְּאִישׁ וּגו' עַל פִּי שְׁנַי עֲדִים וּגו' יָקוּם דָּבָר".

זיו הזוהר

להחזירו בתשובה. **כא.** כאן יפורש כך כונתו, סתם אדם בפשוט היינו שלמטה ובדרך רמז וסוד היינו העולם שלמעלה שנאמר עליו ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה, כי האדם שלמטה גורם בחטאיו פגם למעלה. **כב.** דברי

יט. פירוש ענין סתם היינו שיש לפרש בפשוט על הכהן שלמטה ובדרך רמז וסוד על הכהן שלמעלה, זה הקדוש ברוך הוא, והיינו מידה המשפעת חסד לעולם. **כ.** כאן גם כן יפורש כך שסתם כהן היינו שלמטה ושלמעלה, תחלה יובא להכהן שלמטה

האודם שבצרעת - מידת הדין

וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם. רבי חזקיה היה יושב לפני רבי שמעון ואמר, כתוב: "נִגַע לְבָן אֲדָמָדִים", אז הוא נגע, שהרי הלבנונית אין עומדת במראיתה[כג].

פתח רבי שמעון ואמר כתיב: "אִם יְהִי חֲטָאֵיְכֶם כְּשָׁנִים וּגו'" (ישעיהו א, יח), זכאים הם ישראל שהקדוש ברוך הוא רוצה לטהר אותם בכל, בשביל שלא יהיו נמצאים בדין לפניו, ושרי הדין אל ישלטו בהם, שהרי הכל הולך אחר מינו, אדום לאדום, ולבן ללבן, ימין לימין, ושמאל לשמאל.

זיו הזוהר

הזהר כאן הם כחידה סתומה והמפורשים נדחקו מאד בפירושם, ולפי עניות דעתי, שם התיבות מהופכות על פי טעות וכן צריך לומר כמו שכתבתי, והענין מובן לכל מבין. כג. כי מראה לובן מרמז על חסד, ואודם על דין, וכיון שפתוך באדמומית נגע הוא.